

Ἀδελφοί μου,

"Στώμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Εἶχαμεν περὶ σέ προηγούμενα μαθήματα δεῖ, τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ΕΙΝΑΙ, ἢ ἀσύλληπτος; πραγματικότης καὶ ἀλήθεια, ἢ Ζωή. Ἡ Ζωή-ὡς ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ΕΙΝΑΙ ἢ Αὐτότητα τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, ΕΙΝΑΙ, τὸ πᾶν, ποῦ ποτέ ἔγινεν, ΕΙΝΑΙ σήμερα ἢ πρόκειται νὰ γίνῃ ὡς θεία Πανσοφία.

Ὅμως, δεῖ νὰ εἶναι μέσα στοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ὡς θεία Πανσοφία τὸ πᾶν θὰ πῆ ὅτι, πάντοτε, μέσα στοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ἦτο, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ὁ Νοῦς ὡς τὸ μέσον ἔκφρασεως τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, ἐντός αὐτοῦ.

Σήμερα θέλω νὰ ἐμβαθύνετε εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς ὑπὲρ οὐσίας ποῦ ὀνομάζεται Νοῦς. Ὄταν εἰσέλθετε εἰς τὴν πλήρη ἀντιληψὶν τῆς ἐννοίας αὐτῆς δύσκολον δὲν εἶναι νὰ ἀντιληφθῆτε ὡς Ὑψὴ Αὐτοεπίγνωσις, σεῖς πλέον, τὶ ΕΙΝΑΙ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, σεῖς οἱ ἴδιοι ὡς μέρη τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, διότι, δὲν μπορεῖτε νὰ ἀντιληφθῆτε τίποτε ποῦ δὲν εἶσθε. Προσέξτε στοῦ σημεῖον αὐτό.

Τώρα θὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ Νοῦ.

Φαντασθῆτε ἓνα μέρος τοῦ Ἀπειρου ἐντός τοῦ ὁποῦ δὲν ὑπάρχει τίποτε τοποχρονικόν, τίποτε κἄτι. Ὑπάρχουν πολλὰ μέρη τοῦ Ἀπειρου ποῦ μπορεῖ μὴ Αὐτοεπίγνωσις νὰ προσέξῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἢ ἔκφρασις τῆς ζωῆς, ὡστόσο, ΕΙΝΑΙ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ καὶ εἶναι καὶ ὁ Νοῦς Πανσοφία ἀνέκφραστος. Ὡστε ὁ Νοῦς εἰς τὴν Ὑπὲρ Οὐσίαν εἶναι ἐπίσης ἀσύλληπτος εἰς τὴν διάνοιαν, εἶναι δύναμις ἀνεῦ ἔκφρασεως τῆς. Μπορεῖ νὰ γίνῃ αὐτὸ ἀντιληπτόν; Τί μπορεῖ νὰ εἶναι ἢ δύναμις εἰς τὴν φύσιν τῆς καὶ ὄχι εἰς τὴν ἔκφρασιν τῆς;

Φυσικὰ θέλω διαλογισμὸ στοῦ σημεῖο αὐτό. Ἄς πάρωμεν κἄτι πολὺ ἀπλό. Μπορεῖ ὁ ἀέρας μέσον ἄλλων παραγόντων, τῆς θερμότητος νὰ κινῆται μὲ πολὺ μεγάλην ταχύτητα, ἂν δὲν ὑπάρχει κἄτι στόν ὁρόμον του, εἶναι ὡς νὰ μὴν εἶναι ἐκεῖ, ὡστόσο, εἶναι. Μπορεῖτε νὰ τὸ συλλάβετε αὐτό;

Τὸ ἴδιο, ὁ ἠλεκτρισμὸς, αἱ κοσμικαὶ ἀκτῖνες, μυριάδες κοσμικαὶ ἀκτῖνες διαφορετικῆς ἢ μίᾳ ἀπὸ τὴν ἄλλην ὡς κραδασμοὶ αἰθερικοί, ψυχικοί, νοητικοί, νοητοί, Ὑπὲρ νοητοί, κατακλύζουν τὸν χῶρον, ὅμως δὲν γίνονται ἀντιληπτοὶ δεῖαν δὲν ὑπάρχει κἄτι πάνω στοῦ ὁποῦ νὰ προσκρούσουν. Τὸ ἴδιο δὲν εἶναι καὶ τὸ φῶς, τὸ ὑλικὸ φῶς αὐτὸ ποῦ ἐξαποστέλλει ὁ ἥλιος; Ταξιδεύει ἀπὸ τὴν πηγὴν του, τὸν ἥλιον μεγάλας ἀποστάσεις. Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι μίᾳ ὀντότητος εὐρίσκεται σ' ἓνα σημεῖον τοῦ διαστήματος μεταξύ τοῦ ἥλιου καὶ τοῦ πλανήτου Γῆς καὶ δὲν ὑπάρχει κἄτι σημαντικὰ ὀγκῶδες πάνω στοῦ ὁποῦ νὰ προσκρούσουν οἱ ἀκτῖνες τοῦ ἥλιου διὰ νὰ τὲς ἀντιληφθοῦμεν σαφῶς, θὰ βρισκεται μέσα σ' ἓνα βαθὺ σκοτάδι.

Μὴν φαντασθῆτε ὅτι, ἀνερχόμενοι ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς στόν χῶρον πρὸς τὸν ἥλιον βλέπετε πῶς πολὺ φῶς. θὰ εἰσέλθετε εἰς τὸ σκοτόρ, καὶ ὡστόσο, οἱ ἀκτῖνες τοῦ ἥλιου ταξιδεύουν, διαπεροῦν τὸν χῶρον. Διὰ νὰ τὸ ἀντιληφθῆτε τί εἶναι τὸ φῶς, πρέπει νὰ προσκρούσουν οἱ κραδασμοὶ αὐτοὶ ἐπὶ ἐπιφανείας, διαφορετικὰ νομίζετε ὅτι εὐρίσκασθε μέσα στοῦ σκοτόρ.

Στοὺς διαλογισμοὺς σας θὰ δῆτε ὅτι τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ πολλὰς ἄλλες δυνάμεις.

Τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ΕΙΝΑΙ, διδύχον μέσα στοῦ σύμπαντα. Προσπαθῆσθε νὰ τὸ ἀντιληφθῆτε αὐτό. ΕΙΝΑΙ, ὅπως ΕΙΝΑΙ καὶ τὸ φῶς. ΕΙΝΑΙ, τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ διδύχον μέσα στοῦ σύμπαντα, Ζωή, Πανσοφία, Παντοδυναμία, Παναγαθότης, συνοδευομένη ὑπὸ τῆς ἀναγκαίας καταστάσεως ἔκφρασεως του, τοῦ Νοῦ, ὡστόσο, γίνεται ἀντιληπτό τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ὅν Αὐτοεπίγνωσις μέσα στοῦ ἄνθρωπον, καὶ σ' ἄλλα φαινόμενα τῆς ζωῆς.

Αὐτὸ μπορεῖτε νὰ τὸ ἀντιληφθῆτε;

Ὡστε, ἂν θέλετε νὰ ἀντιληφθῆτε τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, θὰ πρέπει νὰ τὸ μελετήσετε στὴν ἀντανάκλασίν του. Καὶ μῆπως τὸ ἴδιο δὲν θὰ κάμετε γιὰ νὰ μελετήσετε

τό φως; Πώς θά μελετήσετε τό φως; Από τήν πηγήν τής προελεύσεως του ή από τό σημείον άντανεκλάσεως του. Μέσα στο δίσημα όμως πού είναι γεμάτο από τόν κραδασμό φως, δέν είναι εύκολον νά άντιληφθήτε τήν ύπαρξιν του κίν, του φωτός αυτού.

Στήν περίπτωσην όμως τώρα του ΘΕΟΥ, του ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, δέν είναι εύκολον νά δήτε τήν προέλευσιν του γιά νά τον μελετήσετε από εκεί όπως μέ τό φως, μπορείτε ώστόσο, νά δήτε τήν άντανεκλάσιν του ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, τήν έκφρασιν του ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, μέσα σας, κατ'άρχην σάν φαινόμενο τής ζωής, σάν συνείδησιν, σάν αυτοεπίγνωσιν και μετά στήν πλήρη έκτινοβολία του ως τήν Βασιλείαν των Ούρανών τήν έντός ήμων. Μελετώντας τήν Σοφία, όταν θά γίνετε ή Σοφία αυτή κάποτε, πού πλέον θά σας άνεβίσουν τά φτερά τής γνώσεως και τής άντιλήψεως εις τόν ανώτατον δυνατόν σημείον πού μπορούν νά σας άνεβίσουν, και πλέον πρέπει νά βρήτε άλλον μέσον άνόδου και θά γίνετε σεΐς ή Σοφία. Μελετώντας μέσα σας τήν Σοφίαν θά άντιληφθήτε τήν Πανσοφίαν, έκφράζοντας τόν ΛΟΓΟΝ, σάν Αγάπη κατ'άρχην από τήν καρδίαν τής προσωπικότητος αυτοεπίγνωσεως έαυτου σας, πιδ κλατεία, πιδ τέλεια, πιδ καθάρια. Πιδ καθάρια "Μακάριοι οί καθαροί τή καρδία δι αυτοί τόν ΘΕΟΝ όφονται, τόν ΘΕΟΝ ΛΟΓΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ, τότε θά εήτε τό σημείον έκτινοβολίας του, τήν Αγάπην έντός ήμων. Ακόμα δέν ήλθεν ή ώρα γιά νά άτενίσετε στήν πηγήν τής προελεύσεως του ΛΟΓΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ως ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ όμως, όταν προχωρήσετε μέσα στήν Βασιλείαν των Ούρανών ή όποια είναι έντός ήμων ή Σοφία, ή Παναγαθότης, ή Παναγάπη, τό ίδιο, μέσον τής Αγάπης, μεταμορφώσεθε και γίνεσθε ένα μέ τήν Παναγάπη, τότε γίνεσθε τό μέσον πλήρους έκτινοβολίας του ΛΟΓΟΥ.

Τό ΑΡΙΟ ΠΝΕΥΜΑ μπορούμε νά τό μελετήσωμεν μέσα στο παχυλόν υλικό σώμα, μέσα στα έργα του, τά δημιουργικά του έργα. Τόν ΛΟΓΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ μέσον τής πλήρους καθάρης έκτινοβολίας του, στήν Αύτοεπίγνωσιν έαυτο μας, κόνιμη προσωπικότητα Αύτοεπίγνωσιν. Δέν ύπάρχει άλλος τρόπος. Όμως, σ'όλα αυτά τά στάδια άνάγκην έχομεν κάποιου μέσου.

Μπορείτε νά μελετήσετε και νά γνωρίσετε κάτι τό υλικό, στον παχυλόν υλικόν κόσμον χωρίς νά έχετε ως μέσον τό φως; Σκεφθήτε τώρα. Η άφή, δέν μάς δίδει έμπειρίες και έντυπώσεις αν δέν έχομεν τήν όρασιν κυρίως. Όστε, τά πάντα θά τά γνωρίσωμεν μέσον προσηλώσεως έχοντας πάντοτε τό φως ως τό μέσον νά γνωρίσωμεν τόν παχυλόν υλικόν κόσμον λέγω.

Τώρα προχωρώ. Έχετε άλλο μέσον νά γνωρίσετε τούς Ψυχικούς κόσμους τά διάφορα πεδία και ύποπέδια αν δέν έχετε τήν Ψυχικήν ένόρασιν, τά Ψυχικά κέντρα, τό Ψυχικό φως πού διεγείρει εις τήν αυτοεπίγνωσιν έαυτόν σας αυτό πού ονομάζεται συναίσθημα; συναίσθημα - αΐσθημα; Ασφαλώς όχι. Μπορεί αυτό νά είναι στα σύνορα του πόνου, άπογνώσεως, θά τό δοϋμεν αυτό συνδυασμένον μέ τήν γνώσιν, τήν έμπειρίαν, τήν άντιληψιν καταστάσεων μέσα στα φαινόμενα τής ζωής, ώστόσο θά δοϋμεν δι όλα ύφαινονται εις τό ίδιο παννί πού ονομάζεται αυτοεπίγνωσις και συνείδησις. Καί μέ τό Ψυχικό φως θά γνωρίσωμεν τούς Ψυχικούς κόσμους, και, μέ τό Νοητικό φως θά γνωρίσωμεν τόν τούς Ψυχικούς και Νοητικούς κόσμους, διδτι τό Ψυχικό φως άντιλεί τήν δύναμιν του από τό Νοητικό φως.

Μπορείτε νά φαντασθήτε σεΐς ένα συναίσθημα, μια έπιθυμία, φόβον, μια ούτω καλουμένην ψυχικήν κατάσταση ή όποια νά μήν έχη στήν ρίζαν της τήν σκέψιν όρθήν ή ύποσυνείδητον ή έσφαλμένην. Είναι Νοητή Ψυχονοητική καταστάσις χωρίς τήν σκέψιν;

Όστε, τό Νοητικό φως μέ τό Ψυχικό φως είναι τά μέσα δια νά γνωρίσωμεν ήμεΐς ως Αύτοεπίγνωσις τούς Ψυχικούς κόσμους.

Τό Νοητικό φως, άνεξάρτητα από τό Ψυχικό φως, πιδ καθαρό τώρα, μπορεί νά μάς χρησιμεύση νά γνωρίσωμεν τούς Νοητικούς κόσμους.

Όμως έχομεν τό Νοητόν φως, νά τό εΐπωμεν υπέρ φως. Καί τί έννοοϋμεν μέ τό υπέρ φως; Τί έννοοϋμεν μέ τό φως;

Έξηγοϋμαι: Τό φως είναι οί κραδασμοί εκείνοι από κάποια πηγήν οί όποιοι προσκρούουν επί έπιφανείας και μέσον τής άντανεκλάσεως φέρουν δι ύπάρχει επί τής έπιφανείας ως σχήμα και χρώμα και τό δίδουν ως εΐδωλον εις έναν κέντρον πού δίδει έρεθισμούς οί όποιοι θά μελετηθοϋν στον υλικόν έγκέφαλον. Αυτό είναι τό έργον του φωτός.

Ψυχικόν Φῶς. Πηγάζει ἀπό τό κάθε τι εἰς τόν Ψυχικόν κόσμον, ὄχι ἀπό μίαν ὠρισμένην πηγὴν φωτός. Δέν προσκρούει ἐπὶ ἐπιφανειῶν διὰ νά μᾶς μεταφέρῃ ἐντυπώσεις, σχήματος καί χρώματος ἀπό τήν ἐπιφάνειαν αὐτήν, ἀλλά, κάθε τι, σάν ἐπιφάνεια μέ λίγο βάθος, Ψυχικό, τοῦ Ψυχικοῦ κόσμου, ἐκπέμπει αὐτό τό φῶς τό ὁποῖον ἀκολουθεῖ τήν ἰδίαν διαδικασίαν. Ἀφήνει εἰς τόν Ψυχικόν καί Ψυχοσητικόν ἐγκέφαλον τῶν ἔρεθισμῶν τῶν ὁποῖων ὁ ἑαυτός σας Αὐτοεπίγνωσις καί πάλιν ἐρμηνεύει ἢ παρερμηνεύει. Διότι προσέξετε, ὅπως παρερμηνεύει ὁ ἑαυτός σας προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις μέσα στόν παχυλόν ὕλικόν κόσμον, καί στέες οὕτω καλούμενες κολάσεις, παρερμηνεύει μέσα εἰς τό οὕτω καλούμενον Ψυχικόν φῶς.

Τό Νοητικόν φῶς ὅμως εἶναι πολύ διαφορετικόν τώρα. Αὐτό δέν ἐκπηγάζει ἀπό κάτι, ἀλλά ταυτοχρόνως ἀπό τό κάτι καί ἀπό τόν ἄνθρωπον Αὐτοεπίγνωσιν πού τό παρατηρεῖ συμπλέκονται αἱ ἀκτινοβολαί, ἀφομοιώνονται καί ἡ γνῶσις πλέον δέν εἶναι ἀπό ἐπιφανείας.

Ἐξηγοῦμαι. Στόν Νοητικόν κόσμον, ὅταν μία Αὐτοεπίγνωσις προσηλωθῇ πάνω σ' ἕνα Νοητικόν δένδρον, μορφή ἢ πρὸς τήν ἰδέα αὐτομάτως γνωρίζει ὅτι ὅποτε ἀφορᾷ αὐτό τό δένδρον, τό βλέπει ἀπό ὅλες τές κατευθύνσεις ταυτοχρόνως, εὐρίσκειται ἐντός ἑνός ἐκάστου κυττάρου, ἀτόμου τοῦ δένδρου αὐτοῦ, καί τήν ἱκανότηταν αὐτήν τήν ἔχομεν ὀνομάσει συντονισμόν καί ὄχι ἐνδρασι, αὐτά μᾶς προσφέρει τό Νοητικόν φῶς.

Τό Νοητόν φῶς πού εἶναι πλέον ἢ ἐνοιασθησια. Νά εἴπωμεν ὅτι ἡ Ζωή εἶναι φῶς Νοητόν, ὅτι ἡ φύσις τοῦ ἐσωτέρου ἑαυτοῦ σας Ψυχῆς Αὐτοεπίγνώσεως εἶναι Νοητόν-φῶς; Ἡ φύσις, ἡ ἔκφρασις, νά, εἶναι Νοητόν φῶς, ἀλλά σεῖς δέν εἴσατε αὐτό τό φῶς. Εἶναι τό ἐκπάλλου ὠραιότητος ἔνδυμά σας, ἀπό τό ἀνέσπερο φῶς, τό Νοητόν, ὡστόσον σεῖς δέν εἴσατε αὐτό τό φῶς, εἶναι τό ἔνδυμά σας, εἶναι ἡ θεία Πανσοφία, εἶναι ὁ Νοῦς ὡς Ἐπὲρ φῶς.

Τί εἴσατε σεῖς πέραν τοῦ Νοητοῦ φωτός, πέραν ἀπό αὐτό πού ἔχομεν περιγράφει σάν Ἐπὲρ φῶς; Καί ὅλα αὐτά εἶναι Νοῦς. Ὅταν ἐλέγαμεν προηγουμένως ὁ Νοῦς εἰς ὅλας του τές καταστάσεις, ἀσφαλῶς δέν ἐγνωρίζατε ὅλα ὅσα τώρα ἔχομεν ἀναφέρει. Ὅστε ὁ Νοῦς, τό μέσον διὰ τοῦ ὁποῦ τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ἔκτισε τὰ σύμπαντά ΤΟΥ, Νοητά, Νοητικά, Ψυχικά, αἰθερικά καί παχυλά ὕλικά, περικλείει τήν θεϊαν Πανσοφίαν, Παντοδυναμίαν καί Παναγαθότητα σάν Χρησιτότητα τήν ὁποίαν τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ἐχάρισεν εἰς τήν προέκτασίν ΤΟΥ, ἐντός τοῦ ΕΑΥΤΟΥ ΤΟΥ. Ὅστόσον τό φῶς πού ἀναφέραμεν, ὁ Νοῦς εἰς ὅλες αὐτές του τές καταστάσεις, δέν εἶναι ΘΕΟΣ, εἶναι θεῖος, εἶναι ἡ κτίσις, εἶναι τὰ σύμπαντα καί δέν εἶναι κάτι διὰ νά τό λατρεύσῃ ὁ ἄνθρωπος ΘΕΟΣ, Ψυχῆ Αὐτοεπίγνωσις. Προσέξετε στό σημεῖον αὐτό.

Ἡ ἔρευνα τοῦ ἐρευνητοῦ τῆς ἀληθείας εἶναι, πρῶτον, νά μελετήσῃ σοβαρῶς, τό τί εἶναι φῶς εἰς τόν παχυλόν ὕλικόν κόσμον, τές ἰδιότητες του, τήν φύσιν τοῦ φωτός, τές σχέσεις του μέ αὐτό τό φῶς, τρόπον λήψεως ἐντυπώσεων γιά νά γνωρίσῃ τήν πραγματικότητα, νά φύγῃ ἀπό τό ἀντιληπτόν καί νά γνωρίσῃ τό πραγματικόν πῶς ἀπό τό ἀντιληπτόν γιά νά προχωρήσῃ εἰς τήν μελέτην πέραν τῆς παχυλῆς ὕλης καί πέραν καί πέραν, καί πέραν τῶν διαφορῶν ἄλλων συμπάντων.

Αὕτη εἶναι ἡ ἔρευνα μας ὅσον ἀφορᾷ κατ' ἀρχήν τήν γνῶσιν καί τόν τρόπον ἀφομοιώσεώς μας τόσον μέ τό Ψυχικόν, Νοητικόν φῶς καί Ἐπὲρ Νοητόν καί Νοητόν Ἐπὲρ φῶς. Θά συναντηθοῦμεν ὅμως σέ ἕνα σημεῖον, εἰς τήν ἐνδοσκοπήσιν. Διότι, εἰς τήν ἐνδοσκοπήσιν ἀπό τήν πρώτην στιγμήν κἀνομεν χρῆσιν τοῦ Νοητικοῦ φωτός. Προσέξετε στό σημεῖον αὐτό. Θέλω κάποτε ὅταν θά σᾶς ρωτήσω νά πᾶρω τήν ἀπάντησιν. Γνωρίζω τί εἶναι ἡ ἐνδοσκοπήσις, γνωρίζω πῶς ἐγώ ἐγώ μέσον τοῦ Νοητικοῦ καί Ψυχικοῦ φωτός θά δυνηθῶ νά γνωρίσω Ψυχικές καί Νοητικές καταστάσεις, γνωρίζω τό προῖόν τῆς ἐρέυνης μου αὐτῆς, δηλαδή τὰ στοιχειακά τὰ ὁποῖα θά δημιουργήσετε ὑποσυνείδητα κατ' ἀρχήν ἐνσυνείδητα ἀργότερα καί γνωρίζω ποῖος εἶμαι, πέραν Χρόνου καί Χώρου, ὑπό τήν ἐπίρρειαν καί πέραν τῆς ἐπιδράσεως αὐτῶν τῶν μορφῶν τοῦ φωτός ὡς Αὐτοεπίγνωσις.

Είναι η πρώτη σας επαφή με τον εσωτερικόν εαυτὸν σας.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

"Αν τὸ φῶς πού εἶναι μέσα σας εἶναι σκοτός πόσον μᾶλλον τὸ σκοτός, εἶπεν κάποτε ὁ Πολύ Ἠγαπημένος. Λόγια τὰ ὅποια ὄχι μόνον ἔχουν παρερμηνευθῆ πολλοί, ἀλλὰ καὶ πολὺ ὀλίγοι τὰ ἔχουν ἀντιληφθῆ. Κάποτε θὰ δοῦμεν, τί εἴμεθα ὡς εἴς καὶ τί εἶναι τὸ φῶς τὸ ἐντός ἡμῶν, καὶ πῶς θὰ τὸ χρησιμοποιήσωμεν εἰς τὴν ἔρευναν μας.

Ἐρώτησις: Μέσον τοῦ Νοῦ Διδάσκαλε ἀντιλαμβανόμεθα καταστάσεις καὶ μπορούμεν ἐντὶνι μέτρῳ νὰ ἀντιληφθῶμεν τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ, τῶρα εἰς τὸ θέμα ἀντιλαμβάνομαι εἶναι μέσον τοῦ Νοῦ, εἰς τὸ θέμα τοῦ αἰσθάνομαι εἶναι μέσον τῆς ἐνοιασθησίας, δὲν εἶναι μέσον τῆς ἐνοιασθησίας πού θὰ γνωρίσωμεν τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ;

Ἀπάντησις: Ὅρθως, ἀλλά, τί εἶναι ἡ ἐνοιασθησία; Μία κλιμαξ μετὰ πολλὰ σκαλοπάτια. Γιὰ ποῖο σκαλοπάτι ὀμιλεῖς;

Ἐνοιασθησία: Αἰσθάνεται ἓνα ἢ προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις ἐαυτοῦ σου μετὰ τὴν Μόνιμη προσωπικότητα Αὐτοεπίγνωσις ἐαυτοῦ σου. Αἰσθάνεται ἓνα μετὰ τὴν ἀφομοίωσιν τῆς ἢ Προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις καὶ ἡ Μόνιμη Προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις ἐαυτοῦ σου μετὰ τὸν ἐαυτὸν σου Ψυχὴ Αὐτοεπίγνωσιν. Ἄλλο σκαλοπάτι. Αἰσθάνεται ἓνα ἢ Ψυχὴ Αὐτοεπίγνωσις ἐαυτοῦ σου μετὰ τὴν ἀφομοιωθεῖσαν ἤδη προσωπικότητα Αὐτοεπίγνωσιν ἐαυτοῦ σου μετὰ τὸ Ἐπὲρ φῶς, μετὰ τὰ διάφορα στάδια ἐξελέξεως.

Γίνεσαι ἓνα ἀργότερα, μετὰ τὸν ἐαυτὸν σου Θεῖαν Μονάδα. Γίνεσαι. Ὅταν γίνεσαι τί αἰσθάνεσαι; Φεύγομεν πλέον ἀπὸ τὸν ὀρισμὸν αἰσθάνομαι καὶ εἰσέρχομαι εἰς τὸν ὀρισμὸν γίνομαι. Ἄλλὰ γίνομαι, τί, τῶρα εἰς τὴν ἐπιστροφήν. Γίνομαι ἐκεῖνο πού ἤμην καὶ εἶμαι καὶ δὲν γνώριζα. Τῶρα μέσον τοῦ ἀνεσπέρου φωτός ὅταν γίνης ἓνα θὰ βρῆς μίαν ἄλλην κατάστασιν τὴν ἔκστασιν.

Ἡ ἔκστασις τῶρα. Θέλω τῶρα μίαν σύγκρισιν αὐτῆς τῆς νέας καταστάσεως, τῆς ἔκστασεως μετὰ προηγουμένες καταστάσεις, ἐνοιασθησίας.

Εἶναι δύσκολον πρὸς τὸ παρὸν, ἀλλὰ ὡς δίδω τὸ κλειδί κάποτε νὰ προχωρήσετε. Τῶρα εἶναι πολὺ ἐνωρίς νὰ ἐπιχειρήσης, νὰ διεισδύσεις εἰς τὰς ἐννοίας τοῦ αἰσθάνομαι αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο εἰς τὰ ἀνώτατα στρώματα καὶ γίνομαι αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο μετὰ ἐνδιάμεσο σταθμὸν τὴν ἔκστασιν καὶ προέκτασιν τῆς ἔκστασεως μέχρι τῶν Θεῶν συνόρων.

"Ὅς κατέλθετε ὁμοῦ.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".